

KRISTIANSANDS ORDFØRER,
HOMOFLAGGET,
FLAGGLOV,
STRAFFELOVENS PAR. 185
M.V.

Dag Jørgen Høgetveit
September 2020

KRISTIANSANDS ORDFØRER, HOMOFLAGGET, FLAGGLOV, STRAFFELOVENS PAR. 185 M.V.

"-Vi er en av veldig mange kommuner som har valgt å heise regnbueflagget og ikke bry oss om å følge loven. Vi ønsker nå at det blir gjort en endring, sier Kristiansand-ordfører" Jan Oddvar Skisland (Ap); "Daværende ordfører Harald Furre (H) startet tradisjonen i 2016". (Dagen 26.08.29)

Dag Jørgen Høgetveit; september 2020

"Eg skal ikkje ta opp debatt om kor vidt homoar og transar treng særskilt åtgåum i toppen på offentlege flaggstenger, så lenge me har eit norsk flagg som symboliserer demokrati, rettsstat, sjølvråderett og likeverd for alle grupper som høyrer til i landet", skriver Hallgrím Berg ifm. ønsket om "at det såkalla "regnbogeflagget" skal få plass ved "arrangement, markering eller merkedag av almenn interesse."""Utkast til ny flagglov er no ute på høyring (sendt ut i juli i eit stengt Noreg og med høyingsfrist no i august!)." (Dagen 28.08.20)

Aktuelle Lov om flagging på kommunens offentlige bygninger (senere endret) er datert 29. juni 1933. "Høyesterettsadvokat og jurist i KS, Frode Lauareid" forteller at grunnlaget for dagens lovverk var at Arbeiderpartiet ville heise kommunistiske flagg på 1930-tallet, men ble stoppet av Stortinget" (Dagen 26. 08.20), og de revolusjonære fikk det ikke slik de ønsket. Men flaggstangen relatert til revolusjonær maktovertagelse er naturligvis like aktuell.

"As a community, both local and international, gay people were in the midst of an upheaval, a battle for equal rights, a shift in status where we were now demanding power, taking it. This was our new revolution: a tribal, individualistic, and collective vision. It deserved a new symbol.

In the past, when I had thought of a flag, I saw it as just another icon to lampoon. I had considered all flag-waving and patriotism in general to be a dangerous joke. But that changed in 1976. The American Bicentennial celebration put the focus on the American flag. It was everywhere, from pop art to fine art, from tacky souvenirs to trashy advertising. On every level, it functioned as a message. After the orgy of bunting and hoopla surrounding the Bicentennial, I thought of flags in a new light. I discovered the depth of their power, their transcendent, transformational quality. I thought of the emotional connection they hold. I thought how most flags represented a place. They were primarily nationalistic, territorial, iconic propaganda - all things we questioned in the '70s. Gay people were tribal, individualistic, a global collective that was expressing itself in art and politics. We needed a flag to fly everywhere."

Tenkte Gilbert Baker og sydde homo-flagget.

I all enkelhet: Lovene skal regjere - ikke menneskene. Det forutsettes at offentlig myndighet følger statens lover. Er en ordfører uenig med loven, står han fritt som borger og politiker å arbeide for endring av denne - for etter evt. endring, som ordfører å endre praksis til endret lov.

Slik synes ikke være faktorenes orden i Kristiansand.

Overtredelse av loven Ordføreren ikke bryr seg "om å følge", og hvis overtredelse kan følges fra politihusets tak noen titalls meter unna, medfører (ikke "kan" medføre) "bøter eller fengsel i inntil 3 måneder."

Om ordfører Skisland i sine overveielser måtte konkludere at Kristiansands-ordførernes gjentagne overlagt straffskyldige forhold gav ham "3 måneder" ute av tjeneste, ville flaggheisingen antagelig utebli.

En finger i været for å sjekke vinden tilsier imidlertid at revolusjonen er så långt fremskreden at påtalemakt ligger unna samt henlegger evt. anmeldelse; og Skisland kan rolig heise homoflagget mens han fremholder at "-Det er et viktig budskap om mangfold og respekt for ulike meninger som jeg tenker at er viktig å løfte frem, i tillegg til å vise støtte til en gruppe som opplever en stor

"Hvorfor går dere "utenom bøygen"?", spør Klara Evelyn Djupesland (Setesdølen 13.08.20); "Spørsmålet er rettet til alle som mener at regnbueflagget symboliserer generelt mangfold."

"Det symboliserer seksuelt mangfold – ikke generelt mangfold. I tillegg er flagget like infiltrert i <foreningen> FRI som et hår er i en rastaflette. Det er FRI som distribuerer flagget, og som regisserer Pride-paraden... hva med den radikale kjønnsideologien?"

"Opplosning av normer og verdier, og nedbrytning av kjernefamilien. En liten minoritet er blitt en maktfaktor. De driver et gedigent eksperiment blant barn og unge som vi ikke aner konsekvensene av. Er dette demokrati? Hvorfor stiller ingen profesjoner spørsmål? Undertegnede kjenner ingen som støtter Fri. Både stortingsrepresentanter, politikere generelt og kommunetopper, tar avstand fra organisasjonens ideologi. Hvorfor ikke da opplose relasjonen til Fri?"

Der er én årsak bak at aktuelle flagglovar noe ønskes (ytterligere) endret for mer flagging ifm. "arrangement, markering eller merkedag av allmenn interesse". Det gjelder ikke banneret til Automobil forbundets hundretusener medlemmer, ikke Bondelagets titusener medlemmers banner; men "det finnes altså en interessegruppe som ingenlunde godtar at noen ikke vil stille seg under deres skeive flagg." (Trine Overå Hansen; Norge I dag 28.08.20)

Den 3300 (eller deromkring) medlemmers "kjønns- og seksualitetsmangfold"s-foringenen 'FRI' mener i flg. sitt prinsippromgram m.a. "at alle former for seksuelle relasjoner eller handlinger som er basert på respekt, likeverd og reelt samtykke er positivt."

Akkurat hva det er ved denne lille interessegrupperingens perverse idéer som skal ha "allmenn interesse" annet enn et oppdukkende fenomen som bør bekjempes, er vanskelig å se. Deres intoleranse og maktkrav er derimot godt synlig; (med Baker oven) "we were now demanding power, taking it."

"Despite the fact that Marxism made headway in terms of policy in the United States and other Western European countries in the early part of the twentieth century, orthodox Marxists had a major problem by the end of the 1910s: the actual worldwide Marxist revolution really hadn't ignited", skriver Andrew Breitbart (Righteous Indignation – Excuse Me While I Save the World!; pp.111–120): "But just because Marx's dialectic materialism had been proved false, and just because soon the Soviet Union would be slaughtering its own citizens at record rates, didn't mean that the Marxist intellectuals were going to give up on worldwide revolution.

That was where Antonio Gramsci and Gyorgy Lukacs came in.

Gramsci was an Italian socialist who saw tearing down society as the necessary precondition for the eventual victory of global Marxism."

"Lukacs built on Gramsci, deciding that Marx's dialectic materialism wasn't really a prophetic tool for predicting the future – it was a tool for tearing down society itself. Simply destroying the status quo in the minds of the people would bring Marxism.

Lukacs's view was so influential that for a time, he actually became deputy commissar of culture in Hungary, where he proceeded to push a radical sex-ed program encouraging free love and rejection of Judeo-Christian morality. In that role, he tried to live out his ideology of destruction: "I saw the revolutionary destruction of society as the one and only solution....A worldwide overturning of values cannot take place without the annihilation of the old values and the creation of new ones by the revolutionaries." Fortunately, the people of Hungary weren't nuts, so they dumped him.

That left Lukacs unemployed. But not for long."

"To staff his new institute, which quickly became known as the Frankfurt School, <Felix> Weil brought in, along with Lukacs, a Marxist philosopher named

Max Horkheimer. Lukacs didn't last long, but Horkheimer did. At the Frankfurt School, he coined a term that would embody the whole corrupt philosophy of his fellow travelers' mission to destroy society and culture using the Marxist dialectic: critical theory.

Critical theory was exactly the material we were taught at Tulane. It was, quite literally, a theory of criticizing everyone and everything everywhere. It was an attempt to tear down the social fabric by using all the social sciences (sociology, psychology, economics, political science, etc.); it was an infinite unending criticism of the status quo, adolescent rebellion against all established social rules and norms."

"The real idea behind all of this was to make society totally unworkable by making everything basically meaningless. Critical theory does not create; it only destroys, as Horkheimer himself openly stated, "Above all...critical theory has no material accomplishments to show for itself." No wonder my thought upon graduating was that getting a job was selling out.

When Horkheimer took over the institute in 1930, he filled it up with fellow devotees of critical theory like Theodor Adorno, Erich Fromm, and Herbert Marcuse. Each agreed with the central idea of critical theory, namely that all of society had to be criticized ad nauseam, all social institutions leveled, all traditional concepts decimated. Marcuse later summed it up well: "One can rightfully speak of a cultural revolution, since the protest is directed toward the whole cultural establishment, including the morality of existing society.... What we must undertake is a type of diffuse and dispersed disintegration of the system."

"Early on, Fromm embraced the ideas of Frankfurt School fellow Wilhelm Reich, who felt that psychological problems largely stemmed from sexual repression, and said that sexual liberation from social mores could cure large numbers of people. Reich ... helped place the foundation of modern feminism".

"Fromm also expanded on the parenting ideas of Lukacs and John Dewey, who rejected parental authority, telling parents to stand by and let their children reinvent the wheel through experience. Fromm's philosophy was imbued by a young socialist student named Benjamin Spock, who would go on to shape a generation of parents with his child-rearing book *The Common Sense Book of Baby and Child Care*, which helped launch the self-esteem movement.

At the same time, Frankfurt School scholar Theodor Adorno was sliding Marxism into the American consciousness by attacking popular trends in the world of art."

"This nihilistic influence in art, reinforcing the destruction of cultural norms, means that many grown adults have never experienced an epoch in which the transcendent and the innately beautiful have been celebrated as the artistic ideal. And it all started because a Rat Pack of Nazi-fleeing depressives couldn't appreciate leaving the world's most oppressive place for the world's most spectacularly free and beautiful place.

Santa Monica. Google it. It takes a sincerely deranged soul to want to deconstruct the good life and the optimistic citizenry in order to create mass intellectual and spiritual misery. But that's exactly what they did. And as they constructed their philosophical dystopia, all the pieces of the modern leftist puzzle began falling into place.

But all of these major contributors to the Frankfurt School of thought paled in comparison to Herbert Marcuse, the founder of the "New Left." Marcuse was a former student of future Nazi philosopher Martin Heidegger, the father of "deconstruction," a process by which every thought or writing from the past had to be examined and torn down as an outgrowth of its social milieu. Heidegger wasn't shy about his intentions; he longed for the moment "when the spiritual strength of the West fails and its joints crack, when the moribund semblance of culture caves in and drags all forces into confusion and lets them suffocate in madness."

Marcuse joined the Frankfurt School in 1933 and quickly became a leader of the movement."

"He really hit his stride in 1955... with the publication of Eros and Civilization. The book essentially made Wilhelm Reich's case that sexual liberation was the best counter to the psychological ills of society. Marcuse preferred a society of "polymorphous perversity," which is just what it sounds like – people having sex every which way, with whatever."

OG SÅ VAR DET VIDERE HERBERT MARCUSE OG STRAFFELOVENS §§ 185 og 186

"Det dreier seg om et forslag til endring av straffelovens paragraf 185, lagt frem av regjeringen som oppfølging av et anmødningsvedtak Arbeiderpartiet gikk i bresjen for å få igjennom i Stortinget i 2018." (Norge I dag 28.08.20) "–Når en opplever at en av dem som har vært pådriverer for lovendringen <Ap.s Maria Aasen-Svendsrud, Dagsnytt 18, 13.08>, ikke klarer å si eksplisitt at den ikke skal ramme bibelsitater, er vi ute å kjøre. Hvis ikke Bibelen, som hele vår sivilisasjon er bygget på, skal kunne leses i offentlighet, viser det virkelig hvor langt vi er kommet, sier" Justiskomiteens saksordfører, Per-Willy Amundsen; Dagsnytt 18's programleder leste litt fra 3. Mosebok.

Bibelen – som forøvrig fastsetter "Ve dem som kaller det onde godt og det gode ondt, som gjør mørke til lys og lys til mørke, som gjør litt til mye og mye til litt..." og tar retten fra de rettferdige!" (Es.5,20–3) "... de styrende er ikke til redsel for den gode gjerning, men for den onde. Men vil du slippe å frykte for øvrigheten? Gjør det som godt er, så skal du ha ros av den; for den er Guds tjener, dig til gode. Men gjør du det som ondt er, da frykt! for den bærer ikke sverdet for intet; for den er Guds tjener, en hevner til straff over den som gjør det som ondt er." (Rom.13,3–4)

Men Aasen-Svendsrud kan kanskje umulig "si eksplisitt" hva en lovendring innebærer; både gjeldende lov og endringsforslaget er vage bestemmelser. Bevisst sådanne, kan antas.

"... paragraf 185 ... er en svært uklar paragraf – en paragraf både Riksadvokaten og ledende politijurister har kalt juridisk vanskelig å håndtere, og som faktisk Høyesterett har sagt er upresist formulert", forteller idéhistoriker Carl Müller Frøland (Kl.k. 28.08.20); "Idéinnholdet i denne kan spores tilbake til artikkel 123 i Stalin-grunnloven av 1936 – modellen for hatytringsforbudet som ble innlemmet i FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter 30 år senere etter langvarig sovjetkommunistisk press. Det er i denne stalisistiske tradisjonen ... står med sitt militante krav om å bruke straffeloven mot politiske motstandere."

"Straffeloven vil kunne ha en sterkere holdningsskapende effekt enn det som følger av et knippe andre lover med holdningsskapende effekt. Denne målsettingen er uttrykkelig betont i proposisjonen."

"... saken er ... den at også religionsfriheten har til formål å gi frihet til ytringer og virksomheter med holdningsskapende effekt." "Hvorfor drøfter så ikke regjeringens forarbeide en grenseoppgang mellom religionsfriheten og den innskrenkede ytringsfriheten i Straffeloven?" (Odd Sverre Hove; Dagen 14.05.20)

Jon Kvalbein (Dagen 02.06.20): "Forslaget til §185 lyder i sin helhet slik: "Med bot eller fengsel inntil 3 år straffes den som forsettlig eller grovt uaktsomt offentlig setter frem en diskriminerende eller hatefull ytring. Som ytring regnes også bruk av symboler. Den som i andres nærvær forsettlig eller grovt uaktsomt fremsetter en slik ytring overfor en som rammes av denne, jf. annet ledd, straffes med bot eller fengsel inntil 1 år.

Med diskriminerende eller hatefull ytring menes det å true eller forhåne noen, eller fremme hat, forfølgelse eller ringeakt overfor noen på grunn av deres

- a) hudfarge eller nasjonale eller etniske opprinnelse,
- b) religion eller livssyn,
- c) seksuelle orientering,
- d) kjønnsidentitet eller kjønnsuttrykk, eller
- e) nedsatte funksjonsevne."

Forslaget til §186 slår fast at den som nekter en person varer og tjenester av tilsvarende grunner, skal straffes med bot eller inntil 6 måneders fengsel. Uttrykkene "seksuell orientering", "kjønnsidentitet" og "kjønnsuttrykk" er nye begreper. Lovforslaget reiser omfattende problemstillinger, og konsekvensene er lite utredet."

"Stortinget vedtok i 2016 en lov om endring av juridisk kjønn."

"Nå finnes det mange som fortsatt mener at kjønn er et biologisk begrep. Kjønn kommer til uttrykk gjennom ulike kjønnsorganer og ved ulike kromosom-markører (XY eller XX) i hver celle i kroppen. De som tenker slik, har en virkelighetsoppfatning (et livssyn) som avviser at kjønn er et subjektivt begrep. Kan en kvinne som erklærer seg som mann, anklage en person for diskriminering og hatefull ytring dersom personen fastholder å ville omtale den biologiske kvinnan for "kvinne"? Kan hun med norsk lov tvinge en annen til å godta hennes subjektive virkelighetsoppfatning? Og: Blir det nå straffbart å hevde at det bare finnes to kjønn, fordi dette av noen oppleves som diskriminerende?"

"Helseminister Bent Høie var en meget aktiv forkjemper for Lov om endring av juridisk kjønn. I en debatt i Dagsnytt 18 den 25. juni 2015 før loven ble vedtatt møtte han Espen Ottosen, som pekte på mulige konsekvenser av loven... Høie nektet å gå inn på slike spørsmål. Han sa seg "glad for at Ottosens fantasier ikke styrer lovverket. Det er mennesket selv som vet hvem det er". Til Ottosen føyet han til: "Den holdningen du gir uttrykk for, er nettopp den type holdninger som vi skal bekjempe og skal få vekk med dette lovverket." Jeg tror Høie her gav en presis beskrivelse av en viktig hensikt med loven."

"Merk at §185 også gjør "ringeakt" overfor noens religion eller livssyn til en "diskriminerende eller hatefull ytring" som skal straffes. Lovparagrafen gjelder her alle religioner og livssyn. Grunnloven fra 1814 garanterte en omfattende ytringsfrihet. Men det stod samtidig at det ikke skulle vises "ringeakt for religionen" (her er det tenkt på statens offentlige kristne religion). Blasfemiloven ble fjernet fra straffeloven i 2004, uten at den hadde vært anvendt til å straffe noen siden 1912. At noen nå skulle bli straffet for å håne eller vise ringeakt for kristendommen med grunnlag straffelovens §185, er derfor svært lite sannsynlig. Loven kan derimot fungere som en "alternativ blasfemilov", til støtte for den radikale kjønnsideologien og imot dem som tenker annerledes."

"Barn blir nå undervist i barnehager og skoler med grunnlag i "Rosa kompetanse", som er et kurs- og undervisningsopplegg med grunnlag i ideologien som frontes av organisasjonen "Fri - foreningen for kjønns- og seksualitetsmangfold". Barn får tidlig vite at kjønn er noe man selv kan velge... Kan foreldre risikere å komme i strid med straffeloven dersom de ytrer seg imot deres barns ønske og sexologens anbefaling?"

Kvalbein problematiserer flere relaterte områder. "Med de foresatte lovformuleringene og uten tydelige avgrensninger mot misbruk, er veien åpen for en utstrakt diskriminering av dem som ikke deler den ideologien som ligger til grunn for loven. Her trues både tankefriheten, ytringsfriheten og religionsfriheten."

Andrew Breitbart igjen (pp.121–135): "Marcuse's mission was to dismantle American society by using diversity and "multiculturalism" as crowbars with which to pry the structure apart, piece by piece. He wanted to set blacks in opposition to whites, set all "victim groups" in opposition to the society at large. Marcuse's theory of victim groups as the new proletariat, combined with Horkheimer's critical theory, found an outlet in academia, where it became the basis for the post-structural movement – Gender Studies, LGBT/"Queer" Studies, African-American Studies, Chicano Studies, etc. All of these "Blank Studies" brazenly describe their mission as tearing down traditional Judeo-Christian values and the accepted traditions of Western culture, and placing in their

stead a moral relativism that equates all cultures and all philosophies – except for Western civilization, culture, and philosophy, which are "exploitative" and "bad."

"Even if Marcuse was promising unending sex, drugs, and rock and roll, most Americans were more interested in living with their families, in a society that values virtue and hard work rather than promiscuity and decadence. So Marcuse had to find a way to defy the opposition. He found it in what he termed "repressive tolerance." In 1965, Marcuse wrote an essay by that name in which he argued that tolerance was good only if nondominating ideas were allowed to flourish – and that nondominating ideas could flourish only if dominating ideas were shut down. "*T*he realization of the objective of tolerance," he wrote, "would call for intolerance toward prevailing policies, attitudes, opinions, and the extension of tolerance to policies, attitudes, and opinions which are outlawed or suppressed." America was experiencing a "repressive tolerance" under which dissenting viewpoints were stifled; what it needed was "partisan tolerance."

In other words, if you disagreed with Marcuse, you should be forcefully shut up, according to Marcuse. This made political debate very convenient for him and his allies. This totalitarianism is now standard practice on college campuses, in the media, and in Hollywood – the very places that the Frankfurt School sought to control.

The *US Constitution's* First Amendment – the same instrument that allowed the Frankfurt School to land on our shores and express their pernicious ideas of freedom – was now curtailed by those who had benefitted from it. Marcuse called for a tyranny of the minority, since the tyranny of the majority could not be overcome without a total shutdown.

There's another name for Marcuse's "partisan tolerance": Political Correctness. In fact, the term "political correctness" came from one of Marcuse's buddies: Mao Tse-Tung. Mao used the term to differentiate between those who had "scientifically correct" views and those who did not; those who did were termed "politically correct." In 1963, just two years before Marcuse's "repressive tolerance," Mao came out with an essay entitled "Where Do Correct Ideas Come From?" In that essay, he argued that the Marxist society determines correct ideas, and all incorrect ideas must be put out of their misery. Mao thought it. Marcuse thought it. And his ideological heirs thought it and still think it. Hello, neighbor!"

"We slept while the other side armed, and while we snoozed they secretly stole away our defensive weaponry – our allegiance to the Constitution and to freedom of speech and opinion."

"Marx and Hegel had paved the way for the Progressives, who in turn had paved the way for the Frankfurt School, who had then attacked the American way of life by pushing "cultural Marxism" through "critical theory." The Frankfurt School thinkers had come up with the rationale for radical environmentalism, artistic communism, psychological deconstruction of their opponents, and multiculturalism. Most of all, they had come up with the concept of "repressive tolerance," aka political correctness."

"So how did this outsiders' philosophy penetrate our hearts and our minds? How did the Complex, which was a huge philosophical system designed to take America head-on, recede into the background so much that a few decades later, we can't even recognize that it exists?

Then I read Saul Alinsky's Rules for Radicals:"

"Alinsky summarized his strategy for instituting Marxist change in his 1971 book, Rules for Radicals: A Pragmatic Primer for Realistic Radicals. It's actually an excellent book, clear where Marcuse is foggy, irreverent where Adorno is stagnant, dirty and funny where Horkheimer is abstruse and boring."

"His bottom line is plain and unvarnished: Kick ass and then pretend you were doing the moral thing. Lie, cheat, and steal for victory. If you have to lie to win, then lie and win, then lie about your lie. If you have to win with brutality, then be brutal and win, and then rewrite history about your brutality. Always cloak your goals in widely agreed-upon American terms that people buy into. Things like the Declaration of Independence or the "common welfare" provision of the Constitution. Sure, you may be standing for none of those things. But that doesn't matter – victory is what matters. It's the Chicago way."

"Once he's got his organizers, his soldiers for the battlefield, Alinsky lays out his tactics. He's not just Machiavelli – he's Sun Tzu. Here are his rules for tactical warfare...:

1. Power is not only what you have, but what the enemy thinks you have. Deception is useful, and giving the other side incomplete information is just as useful. If it was good enough for Gideon, it's good enough for Alinsky...

4. Make the enemy live up to their own book of rules. Alinsky writes, "You can kill them with this, for they can no more obey their own rules than the Christian church can live up to Christianity." Hypocrisy is obviously the key word here, and it's the left's favorite charge for the simple reason that the vast majority of people with standards are "hypocrites" at some point in their lives.

5. Ridicule is man's most potent weapon. Just ask Gerald Ford (Chevy Chase), George W. Bush (Will Ferrel), or Sarah Palin (Tina Fey)...

13. Pick the target, freeze it, personalize, and polarize it. This is the most important and famous of Alinsky's rules. You have to pick a target, then freeze it and prevent it from shifting blame elsewhere, then personize it by making sure that its something specific and identifiable rather than general, and finally, polarize it by demonizing it. It does you no good to talk about the pros and cons of your target – you must show the target as entirely evil, and yourself as entirely good. This is commonly known as the politics of personal destruction. (See Palin, Sarah.)

Finally, Alinsky provides a simple reminder: the real action is in the enemy's reaction. You must provoke your enemy into reacting so that you can work off of the reaction. If you do a good enough job, you can force them to make a mistake. When they do, you must be ready to exploit it."

"Alinsky is infuriatingly awesome – he's smart where his compatriots are "intellectual," and always reaches his intended audience, something professors often fail to do. He knows what he wants and how to get it, and he makes it easy to follow his pattern. The trickle-down intellectualism of Marcuse and Horkheimer might have worked on a college level, where students substituted professors for parents as authority figures, but it took the brilliance of an Alinsky to bring the Marcuse Marxist creed to the common man by fooling him into thinking it was purely American. It took Alinsky's thug tactics to energize the happy, healthy American middle class and get them to accept major changes to the status quo, and to mobilize the racial and sexual identity groups that Marcuse needed to substitute for the generally complacent middle class. It took Alinsky to shut up the opposition using the methodologies of political correctness, to frighten people into submission and create an informal anti-First Amendment regime where if you speak out, you become a personal target. It took Alinsky to put the Complex totally into effect. Every successful interest group and social movement in the United States since the 1960s has used Frankfurt School ideology and Alinsky rules.

It's tragic it has taken conservatives so long to realize it."

I RETNING EN SLAGS KONKLUSJON

Hallgrím Berg igjen: "Det skal bli eit herleg rot, når lokale kommunestyre og fylkesting skal i veg med godkjenningsdebattar om flagheising for Amnesty, Nasjonalforeningen, Normisjon, Bahaisamfunnet, Redd Barna, Redningsselskapet,

Alle desse har kvar sin agenda, med forskjellige motiv og med langtrekkjande konsekvensar. Spennvida er kolossal. Det er difor ein dårleg ide å innføre ei flagglov som kan føre til djup splitting og endelause ordskifte i mange lokalsamfunn."

Hans Fredrik Grøvan (Norge I dag 28.08.20): "... Åpner du i en lov for å kunne trekke inn og bruke flagget til spesielle interesseorganisasjoner, som for eksempel regnbueflagget, bidrar du til splittelse og til en kamp om flaggstengene i norske kommuner, som jeg synes er uverdig." "... Det kan virke som om kampen skal avgjøres i det øyeblikket du heiser flagget og at det blir vanskelig å gi uttrykk for andre synspunkter. Det er ikke tvil om at dette kan bli oppfattet som et press."

LHBTOSV-bevegelsens autoritetsmarkør til topps i offisielle flaggstenger og en straffelov som inviterer til å være påholden med sannheten – Herbert Marcuse ville vært henrykt. "...og ikkje med ulov øydast."

"Personlig ønsker jeg en innskjerping av nåværende lovverk, slik at ingen andre flagg enn det norske, det samiske, kommuneflagget og fylkesflagget skal kunne heises på offentlige og kommunale bygninger. Heller ikke når det foregår arrangementer i kommunens lokaler, bør det tillates andre flagg, sier Øivind Benestad til Norge IDAG." (28.08.20)

"Å tillate alle typer flagg vil nesten alltid fungere splittende. Flagging fra offentlige bygninger vil av mange oppleves som en meningsytring fra kommunen eller staten, og dette kan virke fremmedgjørende og provoserende for mange av innbyggerne. Dette skjer allerede når mange kommuner i strid med flaggloven har tatt seg til rette og heist LHBT-flagget, fortsetter han, og konkluderer:

-For å unngå at en lang rekke nye ideologisk ladete og splittende flagg skal heises på offentlige bygninger, bør loven skjerpes og ikke utvides. Det eneste flagget som virkelig samler hele befolkningen, er det norske flagget. Alle andre flagg bør heises andre steder enn på offentlige bygninger og eiendommer."

Eidsvoldsgrundloven forbyder udviist Ringeågt mod baade Sædelighed og Religioen - Statens offentlige, den evangelisk lutherske, statsfundamentet, rettskilden, Sannheten; nedfelt i det eldre norske flagg, løvebanneret (fremdeles kongefлагg) avbildet tilbake til 1200-tallet (Håvard Rem; Dag og Tid 15.05.20; kong Magnus Berrføtt (1093–1103) hadde "ei raud silketrøye over skjorta; på trøya var det sauma inn ei løve med gul silke både framme og bak" (Snorre)); nedfelt i de nordiske flagg med aner i "verdas eldste nasjonalflagg som framleis er i bruk", Dannebrog – også av senmiddelalder (sagnet vil det himmelfallent i 1219).

Stortingets anti-revolusjonslov av 29.06.1933 skrev: "På eller fra kommunens offentlige bygninger og eiendommer eller bygninger og eiendommer som for det vesentligste del benyttes av kommunale institusjoner, må kun benyttes det i lov av 10 desember 1898 § 1 omhandlede flagg (uten splitt og tunge) eller av Kongen godkjent by-, herreds- eller fylkesflagg."